

Paulus' brev til galaterne

Hilsen

¹ Hilsen fra Paulus, en utsending* som ikke har fått oppdraget sitt av noe menneske, eller gjennom menneskelige ordninger. Nei, jeg har blitt sendt ut av Jesus Kristus† selv og av Gud, vår Far som reiste ham opp fra de døde.

² Jeg og alle troende på dette stedet hilser til menighetene i provinsen Galatia.

³ Jeg ber at Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus vil vise dere godhet og fylle dere med fred.

⁴ Kristus døde for å ta straffen for syndene våre og frelse oss fra denne onde verden, akkurat som Gud vår Far hadde planlagt. ⁵ Æren tilhører Gud i all evighet. Ja, det er sant!‡

Galaterne har gått bort fra det sanne budskapet

⁶ Jeg er forbauset over at dere så snart vender dere bort fra Gud, han som i sin godhet har innbudt dere til å få evig liv gjennom det Kristus gjorde. Dere har begynt å tro på et annet budskap om frelse. ⁷ Det til tross for at det

* **1:1** Kalles også apostel. † **1:1** "Kristus" betyr "den salvede" på gresk. Blant Israels folk ble konger, prester og profeter salvet med olje før de begynte oppgaven sin. Gud hadde ved profetene lovet å sende en salvet konge som skulle herske over alle folk. Det hebraisk ordet "Messias" betyr også "den salvede". ‡ **1:5** I grunnteksten: Amen!

slett ikke finnes noe annet budskap som kan frelse dere. Nei, det er bare noen som vil skape forvirring blant dere ved å forvrengte sannheten om Kristus.

⁸ Dersom noen forsøker få dere til å tro på et annet budskap enn det vi har fortalt dere, da ber jeg om at han må bli rammet av Guds dom. Det mener jeg selv om det skulle ramme meg selv eller til og med en engel fra himmelen som kom med det nye budskapet. ⁹ Ja, jeg gjentar det jeg også før har sagt: Dersom noen forsøker få dere til å tro på et annet budskap enn det dere allerede har tatt imot, da vil han bli rammet av Guds dom.

¹⁰ Som dere forstår, jeg sier ikke dette for å holde meg inne med mennesker, men for å bli anerkjent av Gud. Jeg bryr meg ikke om hva menneskene tenker, for dersom jeg fortsatt forsøkte å holde meg inne med mennesker, ville jeg ikke kunne tjene Kristus.

Paulus sitt budskap kommer fra Jesus

¹¹ Kjære søsken[§], jeg forsikrer dere at det glade budskapet om Jesus som jeg sprer, ikke er en lære som menneskene har tenkt ut. ¹² Jeg har heller ikke fått budskapet gjennom noen menneskelige ordninger, men det er Jesus Kristus selv som åpenbarte det for meg. Ingen andre har undervist meg.

¹³ Dere vet jo hvordan jeg var før, da jeg var en overbevist tilhenger av den jødiske religionen.

§ 1:11 På gresk: brødre. Samme tolkning blir brukt gjennom hele brevet.

Jeg forfulgte alle som tilhørte Guds menighet og gjorde alt for å utrydde de som trodde. ¹⁴ Jeg var en av de mest fanatiske jødene på min egen alder og var ekstremt nøye med å følge alle de tradisjonene vi arvet fra forfedrene.

¹⁵ Men noe skjedde! Allerede før jeg ble født, hadde Gud bestemt at jeg skulle tjene ham, og han ga meg den forretten å bli hans utsending da tiden kom. ¹⁶ En dag lot han sin sønn Jesus vise seg for meg, for at jeg skulle spre budskapet om ham til folk som ikke er jøder. Da dette skjedde, oppsøkte jeg ikke noe menneske for å spørre meg til råds. ¹⁷ Jeg reiste ikke til Jerusalem for å lete opp dem som før hadde blitt utsett til å være utsending for Jesus*. Nei, jeg ga meg av sted til Arabia† og vendte seinere tilbake til byen Damaskus.‡ ¹⁸ Det drøydde hele tre år før jeg reiste til Jerusalem for å besøke Peter§. Da stanset jeg to uker hos ham. ¹⁹ Den eneste av utsendingene jeg møtte, i tillegg til Peter, var Jakob, som var Herren Jesus sin egen bror. ²⁰ Det jeg skriver her er sant. Gud selv kan vitne om at jeg ikke lyver for dere. ²¹ Etter besøket i Jerusalem fortsatte jeg nordover til provinsene Syria og Kilikia. ²² Jeg møtte aldri de andre troende i Judea. ²³ Det eneste de hadde hørt, var

* **1:17** Blir også kalt apostler. † **1:17** Nabateernes land sør om Damaskus og øst om elven Jordan. ‡ **1:17** Paulus gikk kanskje ut i ødemarken for å meditere, og vendte siden tilbake til byen der han hadde begynt å tro på Kristus. § **1:18** I grunnteksten: Kefas. Det er arameisk og betyr "fjellet". Peter er gresk og betyr samme sak. Vi bruker Peter gjennom hele brevet.

et rykte som sa: "han som før forfulgte oss, sprer nå selv budskapet om Jesus og overbeviser andre om den tro han ville utrydde." ²⁴ De hyllet Gud for min skyld.

2

Paulus møter lederne i menighetene i Jerusalem

¹ Etter 14 år kom jeg tilbake til Jerusalem sammen med Barnabas. Titus var også med oss. ² Den gangen reiste jeg dit fordi Gud hadde vist meg at jeg skulle gjøre det. Ved en spesiell anledning møtte jeg lederne i menigheten og fortalte om innholdet i det glade budskap jeg sprer til folk som ikke er jøder. Jeg ville at de skulle anerkjenne undervisningen min, slik at jeg ikke hadde arbeidet, eller fortsatte å arbeide forgjeves blant andre folk. ³ De aksepterte undervisningen min. De krevde ikke en gang at min reisekamerat Titus, som ikke er jøde, skulle bli omskåret.

⁴ Spørsmålet om omskjærelse av personer som ikke er jøder, var en av de sakene vi diskuterte. Noen falske troende hadde nemlig lurt seg inn blant oss for å spionere på den friheten vi har i Jesus Kristus. Disse personene ville gjøre oss til slaver under jødiske regler og lover. ⁵ Ikke et øyeblikk ga vi etter og bøyd oss for kravene deres. For vi ville at alle som ikke er jøder, også i framtiden skulle få høre et uforandret budskap om Jesus.

⁶ Lederne for menigheten i Jerusalem aksepterte altså undervisningen min. At disse lederne før hadde vært Jesu nærmeste disipler, teller ikke i denne sammenhengen, for i Guds øyne er alle like. Disse mennene, som nå har så høy anseelse blant de troende, ville altså ikke legge noe til i undervisningen min. ⁷ Tvert imot innså de at jeg hadde fått oppdraget med å spre det glade budskapet om Jesus til folk som ikke er jøder, mens Peter hadde fått oppdraget å arbeide blant jødene. ⁸ Den samme Gud som hadde gitt Peter kraft til å være utsending blant jødene, hadde gitt meg kraft til å arbeide blant folk som ikke er jøder. ⁹ Når da de fremste lederne i menigheten, Jakob, Peter og Johannes, forsto hvilket oppdrag Gud i sin godhet hadde gitt meg, rakte de meg og Barnabas hånden som et tegn på vårt samarbeid. Vi skulle fortsette å arbeide blant folk som ikke er jøder, mens de selv skulle arbeide blant jødene. ¹⁰ Det eneste de ba oss om, var at vi skulle hjelpe de fattige blant de troende i Jerusalem, og det har jeg virkelig forsøkt å gjøre.

Paulus og Peter blir uenige

¹¹ Da Peter kom til Antiokia, ble jeg nødt til åpent å anklage ham, etter som han handlet helt galt. ¹² Før han kom til oss, brukte han å spise sammen med de troende som ikke var jøder, men etter at andre troende kom hit fra Jakob og menigheten i Jerusalem, våget han ikke lenger å spise sammen med dem som ikke var jøder. Han var redd for å bli uvenn med de representantene

som forlangte at alle troende menn som ikke var jøder, måtte bli omskåret. ¹³ De andre troende jødene oppførte seg på samme feige måten. Til og med Barnabas ble dratt med i dette.

¹⁴ Da jeg så at de handlet stikk i strid med det sanne budskapet om Jesus, sa jeg til Peter mens alle de troende hørte på: "Du er født jøde, men har nå lenge fulgt skikken som ikke er jødiske i stedet for de jødiske tradisjonene. Hvorfor vil du plutselig nå tvinge dem som ikke er jøder, til å følge jødiske tradisjoner igjen?"

¹⁵ Du og jeg ble født som jøder. Vi er ikke noen 'syndere' som ikke kjenner til Moseloven*. ¹⁶ Men vi innså at alle blir skyldfri innfor Gud ved å tro på Jesus Kristus, og ikke gjennom det å være lydige mot loven. Derfor begynte vi selv å tro på Kristus, slik at vi kunne bli skyldfri innfor Gud ved troen på Kristus og ikke på grunn av at vi var lydige mot loven. Ingen kan noen gang bli skyldfri innfor Gud gjennom det å være lydige mot loven.

¹⁷ Vi som ville bli skyldfri innfor Gud gjennom troen på Kristus, ble altså i jødene sine øyne lik disse 'synderne' som ikke kjenner til Moseloven. Men betyr det at Kristus har fått oss til å synde? Nei, naturligvis ikke! ¹⁸ Om jeg derimot bygger opp det jeg har revet ned, og enda en gang forsøker å bli skyldfri gjennom å være lydige mot loven, da blir jeg en virkelig synder. ¹⁹ Det er jo loven som får meg til å synde, og derfor har jeg

* **2:15** Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok.

forlatt loven, etter som den likevel ikke kunne frelse meg. Ja, jeg døde bort fra loven for å leve for Gud, da jeg lot mitt gamle ego bli spikret fast på korset sammen med Kristus. ²⁰ Nå lever jeg selv om mitt gamle ego er avgått ved døden, for Kristus lever i meg. Så lenge jeg lever her på jorden, lever jeg altså gjennom troen på Guds sønn, han som elsket meg og ga livet sitt for å ta straffen for syndene mine på seg. ²¹ Jeg tilhører ikke dem som sier at den nåden Gud viste oss, var uten mening. Om vi kunne lykkes med å være lydige mot hele Moseloven, og gjennom det blitt skyldfri innfor Gud, da trengte ikke Kristus ha gått i døden for oss.”

3

Skyldfri gjennom troen

¹ Hvor dumme går det an å bli, dere galatere! Hvem er det som har forhekset dere på denne måten? Jeg har nøye undervist dere om hvorfor Jesus Kristus måtte dø på korset. ² La meg stille et enkelt spørsmål til dere: Var det fordi dere hadde lykkes med å holde hele Moseloven* at dere fikk ta imot Guds Ånd, eller var det fordi dere trodde på budskapet dere hørte? ³ Har dere helt mistet forstanden? Guds Ånd ga dere det nye livet som en gave, hvorfor vil dere da forsøke å vinne det gjennom menneskelige anstrengelser? ⁴ Dere som har måtte lide så mye

* **3:2** Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok.

for troen. Det har vel ikke vært til ingen nytte? Vil dere virkelig kaste vrak på alt sammen? ⁵ Jeg spør igjen: Når Gud gir dere sin Ånd og utfører mirakler hos dere, er det på grunn av at dere har lykket med å holde hele Moseloven eller er det fordi dere tror budskapet dere har fått høre?

⁶ Tenk på hvordan det var med Abraham: "Han trodde på Gud, og derfor ble han regnet som skyldfri innfor ham."† ⁷ Dere må forstå, at det er de som tror som er ekte barn av Abraham. ⁸ Gud har hele tiden forutsagt i Skriften‡ at han en dag ville gjøre alle folk skyldfri innfor ham gjennom troen. Han lot Abraham få innsikt i disse glade nyhetene allerede i forveien. Han sa: "Gjennom deg skal alle verdens folk få del i mine goder."§ ⁹ Derfor får alle som tror på Kristus, del i Guds godhet, akkurat som Abraham fikk del i hans godhet da han trodde.

¹⁰ De som stoler på at de blir skyldfri innfor Gud gjennom å forsøke å holde hele Moseloven, de vil bli rammet av Guds dom. Det står i Skriften: "Den som ikke holder alle budene som er skrevet i Guds lov, vil bli rammet av Guds dom."* ¹¹ At ingen mennesker kan bli skyldfri innfor Gud gjennom å holde loven er helt innlysende etter som det står i Skriften: "Den som tror, han blir skyldfri for Gud og får leve."† ¹² Loven bygger ikke på tro, men på

† **3:6** Se Første Mosebok 15:6. ‡ **3:8** "Skriften" for jødene er Bibelens første del, den som vi kaller Det gamle testamente.

§ **3:8** Se Første Mosebok 12:3. * **3:10** Se Femte Mosebok 27:26.

† **3:11** Se Habakkuk 2:4.

at alle budene blir holdt. Det står i Skriften: "Hver den som holder alle budene, skal få liv gjennom loven." ‡ ¹³ Kristus har kjøpt oss fri fra den dommen som rammer alle som ikke holder hele loven. Det gjorde han ved selv å ta straffen vår på seg. Da han døde på korset, ble han rammet av Guds dom. Det står i Skriften: "Den som er hengt opp på et kors, er rammet av Guds dom." § ¹⁴ Gjennom det som Jesus Kristus gjorde for oss, vil alle folk få del i det gode som Gud har lovet Abraham. Når vi derfor tror på Kristus, får vi del i Guds Ånd, akkurat som Gud lovet for lenge siden.

Guds løfte er viktigere enn Moseloven

¹⁵ Kjære søsken, la meg forsøke å forklare med et bilde fra dagliglivet: Dersom et menneske skriver sitt testamente, da kan ingen etterpå endre det eller legge noe til etter at testamentet er gyldig.

¹⁶ På samme måten er det med det løfte Gud ga Abraham og hans avkom.* Legg merke til at det ikke står flertall, "hans etterkommere", som det ville ha gjort dersom det gjaldt mange. Nei, det står entall, "hans avkom", som siktet til en enkelt† person, og det var Kristus. ¹⁷ Det jeg vil si, er dette: Guds testamente, det løfte han ga Abraham, kan ikke bli endret eller erklært

‡ **3:12** Se Tredje Mosebok 18:5. § **3:13** Se Femte Mosebok 21:23

* **3:16** Se Første Mosebok 12:7. † **3:16** På hebraisk dere ordet "avkom" singularis, akkurat som på norsk. Paulus utnyttet ordets grammatiske form for å bevise at Guds løfte gjaldt Kristus.

ugyldig av Moseloven[‡] som han ga til Israels folk 430 år seinere. ¹⁸ Dersom de kunne få del i den arven Gud lovet Abraham gjennom å være lydige mot hele Moseloven, da ville det jo ikke lenger være på grunn av det løftet de fikk i arven. Men nå har Gud bestemt at arven fra Abraham skulle være en fri gave, som de får på grunn av Guds løfte.

¹⁹⁻²⁰ Hvilken nytte har vi av Moseloven? Jo, den var et tillegg som skulle vise menneskene at de ikke følger Guds vilje. Loven skulle gjelde til Kristus kom, han som var "avkom" og hadde fått Guds løfte. Det var også en annen forskjell mellom loven og løftet. Moseloven var en pakt som ble inngått mellom Gud og hele Israels folk. Derfor trengtes det en mellommann. Moses fikk ta imot loven fra engler og ga den videre til folket. Da Gud ga løftet sitt til Abraham, gjorde han det direkte.

²¹⁻²² Finnes det da en konflikt mellom Guds lov og Guds løfter? Nei, naturligvis ikke! Dersom vi kunne ha fått evig liv gjennom det å følge Moseloven, da hadde den virkelig vært veien til å bli skyldfri innfor Gud. Men Gud har erklært i Skriften at vi mennesker er fanger under synden. Derfor finnes det bare en måte å få del i den arven som Gud har lovet oss, og det er ved å tro på Jesus Kristus.

²³ Inntil vi fikk muligheten til å tro, disiplinerte Moseloven oss og holdt oss i et autoritært grep. Ja, den styrte oss helt til den dagen vi begynte å

[‡] **3:17** Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok.

tro på Kristus. ²⁴ Eller for å si det på en annen måte: Moseloven tok hånd om oss og veiledet oss inntil Kristus kom, og vi da kunne bli skyldfri innfor Gud ved troen på ham. ²⁵ Da vi nå har fått muligheten til å tro på Kristus, behøver vi ikke lenger loven som holder sitt grep om oss.

²⁶ Alle dere som tror på Jesus Kristus og lever i fellesskap med ham, er Guds barn. ²⁷ Dersom dere er døpt til fellesskap med Kristus, har dere blitt lik Kristus. ²⁸ Derfor spiller det ikke lenger noen rolle om dere er jøder eller ikke er jøder, om dere er slaver eller frie, om dere er menn eller kvinner. Alle som lever i fellesskap med Jesus Kristus, er likeverdige for ham. ²⁹ Dersom dere tilhører Kristus, er dere også etterkommere av Abraham og får arve alt det gode som Gud lovet ham.

4

Guds barn ved troen

¹ La meg gjennom et nytt bilde forklare dette: Dersom sønnen skal arve sin fars formue den dagen han blir myndig, da er det ingen forskjell mellom ham og en slave fram til dagen da sønnen er myndig. Slik er det til tross for at han egentlig eier alt. ² Sønnen må rette seg etter sin formynder og forvalter, helt til han har oppnådd den alderen faren hans hadde bestemt.

³ Slik var det også for oss før Kristus kom. Vi var slaver under denne verdens onde makter. ⁴ Men da tiden kom som Gud hadde bestemt, sendte han sin sønn. Han ble født av en kvinne

og var selv nødt til å være lydige mot Moseloven*.
5 Sønnen kom for å kjøpe oss fri fra vårt slaveri under Moseloven, slik at vi kunne bli Guds egne barn. 6 Etter som vi som tror er Guds barn, har han gitt oss sin sønns Ånd, som roper i oss til Gud: "Far†, min Far i himmelen". 7 Den som har Guds Ånd, er altså ikke lenger slave, men Guds barn. Som Guds barn skal vi også få arve alt det gode som finnes hos ham.

Vend ikke tilbake til slaveriet

8 Før dere galatere kjente Gud, var dere slaver under makter som dere trodde var guder. 9 Hvordan kan dere da, etter at dere har lært Gud å kjenne, eller rettere sagt, etter at Gud har lært dere å kjenne, på nytt vende tilbake og bli slaver under denne verdens svake og ynkelige makter? 10 Dere forsøker å tilfredsstille Gud gjennom det å følge en mengde regler om forskjellige dager, måneder, høytider og år. 11 Jeg er urolig for dere. Har mitt arbeid blant dere vært bortkastet? 12 Jeg henstiller til dere, kjære søsken, å leve i samme frihet som jeg gjør. Jeg har jo blitt som dere som ikke er jøder, fri fra Moseloven‡.

Husk på hvordan det var da jeg først kom til dere. Da behandlet dere meg aldri dårlig. 13 Dere vet at det var på grunn av sykdom jeg første gangen kom til byen deres og fikk fortelle

* 4:4 Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok. † 4:6 Grunnteksten har ordet "abba", som betyr "far" på morsmålet til Jesus, arameisk. ‡ 4:12 Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok.

det glade budskapet om Jesus. ¹⁴ Til tross for at min fysiske svakhet kunne ha fristet dere til å se ned på meg, hånte dere meg ikke eller støtte meg bort. Nei, dere hilste meg velkommen som om jeg hadde vært en engel fra Gud, eller til og med Jesus Kristus selv. ¹⁵ Dere var så lykkelige og glade. Hvor er gleden deres nå? Jeg vet at dere på den tiden ville ha gjort hva som helst for meg. Dere ville ha revet ut øynene deres og gitt meg om det hadde vært mulig. ¹⁶ Men nå virker det som om jeg har blitt en fiende, etter som jeg sier dere sannheten!

¹⁷ Disse personene som sprer falske budskap, gjør det ikke for at dere skal ha det godt. De forsøker bare å få dere bort fra meg, slik at dere skal bli deres tilhengere i stedet. ¹⁸ Visst nok er hengivenhet vel og bra, bare den gjelder en god sak, slik som å være hengivne til det gode budskapet også når jeg ikke er hos dere. ¹⁹ Hør, mine kjære barn, det ser ut som om jeg enda en gang må gå gjennom den smertefulle prosessen med å føde dere fram til et liv sammen med Kristus. ²⁰ Jeg skulle ønske at jeg var hos dere nå, slik at jeg kunne tale på en måte som nådde inn i hjertene deres. Jeg vet virkelig ikke hva jeg skal gjøre med dere.

Abrahams to barn

²¹ Lytt til meg, dere som vil være lydige mot Moseloven! ¹ Vet dere egentlig hva Moses har skrevet? ²² Det står at Abraham hadde to sønner,

§ 4:21 Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok.

den ene fikk han med sin slavekvinne Hagar og den andre med kona si Sara, som var en fri kvinne.* ²³ Slavekvinnen sin første sønn ble født i tråd med naturens lover, men den frie kvinnen sin første sønn ble født som et resultat av Guds løfte.

²⁴ Fortellingen om disse to kvinnene har en dypere mening. De representerer to forskjellige pakter som Gud har inngått med menneskene. Den første pakten er den som ble inngått på fjellet Sinai, der Gud ga Israels folk loven. Den er representert ved slavekvinnen Hagar. Alle som blir født i den pakten, blir slaver. ²⁵ Dette fjellet, Sinai i Arabia, er et symbol for det nåværende Jerusalem, sentrum og hovedstad for alle jøder som lever i slaveri under Moseloven. ²⁶ Men Sara, den frie kvinnen, representerer den andre pakten. Hun er et symbol for det nye Jerusalem, det som finnes i himmelen. Alle vi som tilhører Kristus, lever i frihet og har Sara til mor, hun som før ikke kunne få barn. ²⁷ Det er derfor det står i Skriften†:

”Vær glad, du kvinne som ikke kan få barn.

Juble av glede, du som aldri har kjent noen veer og født fram noe barn.

Den ensomme kvinnen får mange barn, flere enn den kvinnen som har mann.”‡

²⁸ Dere, kjære søsken, er altså de barna som Gud lovet Abraham, akkurat slik Isak var det.

²⁹ Derfor blir vi forfulgt i dag, på samme måten

* **4:22** Se Første Mosebok 16:1-4 og 21:1-3. † **4:27** ”Skriften” for jødene er Bibelens første del, den som vi kaller Det gamle testamente. ‡ **4:27** Se Jesaja 54:1.

som Isak ble: Han var født på en overnaturlig måte og ble forfulgt av slavekvinnens første sønn. Vi er født av Guds Ånd og blir forfulgt av dem som er slaver under Moseloven. ³⁰ Finnes det da noen løsning i Skriften på dette problemet? Jo, det står: "Driv bort slavekvinnen og sønnen hennes, for slavekvinnen sin første sønn skal ikke få dele arven sammen med den frie kvinnens første sønn."§ ³¹ Altså, mine kjære søsken, vi er ikke født til å leve i slaveri, men til å leve i frihet.

5

Mist ikke den frihet Kristus har gitt dere

¹ Kristus har satt oss fri fra vårt slaveri, slik at vi for all framtid kan leve i friheten. Hold derfor fast ved troen, og la ingen tvinge dere til å bli slaver under Moseloven*. ² Lytt på meg, Paulus, for jeg vet hva jeg snakker om: Dersom dere troende menn lar dere omskjære for å bli skyldfri innfor Gud, da har dere ingen nytte av at Kristus døde for å ta straffen deres på seg. ³ Ja, jeg sier det en gang til: Den av dere som forsøker å bli skyldfri innfor Gud ved å la seg omskjære og bli som jødene, han må også være lydlig mot alle de andre budene i Moseloven. ⁴ Men om dere vil bli skyldfri innfor Gud ved å være lydlig mot Moseloven, da har dere ikke lenger noe fellesskap med Kristus. Dere har takket nei til det tilbudet om tilgivelse som Gud i sin godhet

§ 4:30 Se Første Mosebok 21:10. * 5:1 Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok.

ga dere. ⁵ Hans Ånd har jo gitt oss det sikre håpet at vi en dag skal stå skyldfri innfor Gud ved troen på Kristus. ⁶ Når vi lever i fellesskap med Kristus, spiller det derfor ingen rolle for en mann om han er omskåret eller ikke. Det eneste som betyr noe, er troen på Kristus som får oss til å elske våre medmennesker.

⁷ Dere begynte med å følge det sanne budskapet om Jesus Kristus og løp i god fart mot målet. Hvem er det nå som har stilt seg i veien slik at dere ikke lenger følger det sanne budskapet? ⁸ Det er i alle fall ikke Gud, han som innbød dere til å tilhøre ham. ⁹ Pass dere for denne falske undervisningen, for den sprer seg som gjæren i en deig. ¹⁰ Jeg stoler på at Herren Jesus skal få dere til å tenke på samme måten som jeg gjør når det gjelder disse tingene. Den som forsøker å bedra dere og føre dere bort fra det sanne budskapet, skal bli rammet av Guds dom, hvem det en skulle være.

¹¹ Noen personer påstår, kjære søsken, at jeg oppfordrer alle troende menn til å la seg omskjære og bli som jødene. Men dersom jeg fortsatt holdt fast ved denne jødiske skikken, hvorfor blir jeg da hele tiden forfulgt? Da trengte jo ikke jødene forarge seg på budskapet om at Kristus døde på korset for vår skyld. ¹² Nei, jeg ønsker at de som skaper uro blant dere, skal skjære av seg så mye at de blir kastrert.

La Guds Ånd lede dere

¹³ Kjære søsken, dere er innbudt til å leve i frihet og slipper å følge Moseloven[†]. Men utnytt på ingen måte friheten til å følge deres gamle menneskelige natur, men hjelp hverandre og vis hverandre kjærlighet. ¹⁴ Dere må følge det budet som sammenfatter hele loven: "Du skal elske dine medmennesker som deg selv."[‡] ¹⁵ Om dere i stedet sårer og gjør hverandre ondt, da er risikoen stor for at dere skader hverandres tro.

¹⁶ Jeg oppfordrer dere derfor til å la Guds Ånd lede dere, slik at dere ikke gir etter for de begjær som finnes i den menneskelige naturen. ¹⁷ Deres menneskelige natur vil få dere til å gjøre det som er ondt, mens Guds Ånd vil få dere til å gjøre det som er godt. Det er en strid som stadig pågår i dere, og som hindrer dere i å gjøre det dere vil. ¹⁸ Men dersom Guds Ånd får lede dere, er dere ikke lenger slaver under syndens lov som finnes i deres gamle natur.

¹⁹ Hvilket resultat det blir om dere lar den menneskelige naturen styre, det vet vi alle: Seksuell løssluppenhet, umoral og grenseløse orgier. ²⁰ Videre ser vi avgudsdyrkelse, magi, okkultisme, hat, fiendskap, misunnelse, raseri-utbrudd, egoisme, strid, intriger og falsk lære. ²¹ Det blir maktkamp, fylleri, ville fester og mye annet. La meg advare dere enda en gang: Den som lever i dette uføret, får ikke tilhøre Guds eget folk.

[†] **5:13** Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok. [‡] **5:14** Se Tredje Mosebok 19:18.

²² Når Guds Ånd får lede oss, blir følgene at vi elsker våre medmennesker, vi fylles av glede, fred og tålmodighet. Vi blir vennlige, gode mot hverandre og pålitelige. ²³ Vi behandler andre med mildhet og viser selvbeherskelse. Det er nettopp dette som er summen i Moseloven.

²⁴ De som tilhører Jesus Kristus, har spikret sitt gamle ego, med alle sine begjær og onde lyster, til Kristi kors. ²⁵ Dersom Guds Ånd har gitt oss livet, skal vi også la Guds Ånd lede oss. ²⁶ Pass på at dere aldri er arrogante, går med misunnelse eller provoserer hverandre.

6

Som du sår, skal du høste

¹ Kjære søsken, om likevel noen synder mot Gud, da skal dere som blir styrt av Guds Ånd, hjelpe den personen til å få et godt forhold til Gud. Gjør det uten å fremheve dere selv, og pass på at dere ikke selv faller for samme fristelse.

² Støtt andre på de områdene der de er svake, for da lyder dere den kjærlighetens lov som Kristus har gitt oss.* ³ Den som innbiller seg at han er bedre enn andre, til tross for at han selv har en masse svakheter, han lurar bare seg selv. ⁴ Hver og en må tenke gjennom sine egne handlinger, og ikke sammenligne seg med andre. Vær ikke stolte over dere selv, bare fordi andre kanskje er et hakk verre. ⁵ Hver og en er ansvarlig for

* **6:2** Se Johannes sin fortelling om Jesus 13:34-35, der Jesus sier: "Så nå befaler jeg dere noe nytt: elske hverandre..."

sine egne handlinger for Gud. ⁶ Den som blir undervist om Guds budskap, har ansvaret for å dele med den som underviser. ⁷ Ikke bedra dere selv! Det er ikke mulig å bedra Gud. Det et menneske sår, får det også høste. ⁸ Dersom vi lar den menneskelige naturen styre handlingene våre, får vi til slutt høste evig ødeleggelse. Men dersom vi lar Guds Ånd styre handlingene våre, skal Ånden en dag la oss få høste evig liv. ⁹ La oss ikke bli trette av å gjøre det som er godt. Bare dersom vi ikke gir opp, vil vi nyte godt av det evige livet når den tiden kommer som Gud har bestemt. ¹⁰ Ta derfor vare på hver anledning til å gjøre godt mot andre mennesker, og spesielt mot dem som tror på Kristus.

Avsluttende advarsel

¹¹ For riktig å understreke det jeg vil ha sagt, skriver jeg med egne hender og store bokstaver: ¹² De personene som forsøker å tvinge troende menn til å la seg omskjære, gjør det bare for å holde seg til venns med jødene. De vil unngå å bli forfulgt for sin tro på at Kristus døde på korset. ¹³ Disse som påstår at alle troende menn må bli omskåret, er ikke selv lydige mot hele Moseloven†. De vil bare at dere skal la dere omskjære, slik at de kan rose seg over å ha gjort dere til jøder.

¹⁴ Men det eneste jeg vil rose meg over, er at vår Herre Jesus Kristus døde på korset for vår skyld. På grunn av hans død har denne onde

† **6:13** Moseloven, eller den jødiske loven, finnes skrevet ned i Første til Femte Mosebok.

verden ikke lenger noen makt over meg, etter som mitt gamle ego ble spikret fast på korset sammen med ham. ¹⁵ Om en troende mann er omskåret eller ikke spiller ingen rolle. Det handler i stedet om at Kristus må forvandle hele mennesket og gjøre det til en ny skikkelse.

Et siste ønske

¹⁶ Jeg ber om at Gud skal ha omsorg for dere som vil leve etter dette prinsippet og fylle dere med sin fred. Dere er Guds eget folk, det virkelige Israel. ¹⁷ Gi meg nå ikke flere bekymringer når det gjelder dette spørsmålet, for det er jeg som har måtte lide for Jesus, og det er jeg som tilhører ham, ikke disse personene som vil forvirre dere.

¹⁸ Med ønsker om at vår Herre Jesus Kristus i sin godhet og kjærlighet skal beskytte dere, kjære søsken. Ja, det er min bønn!‡

‡ **6:18** I grunnteksten: Amen!

Biblica® Open En Levende Bok: Det Nye Testamentet
The Holy Bible in Norwegian Bokmål: Biblica® Open En Levende Bok: Det Nye Testamentet

copyright © 2005 Biblica, Inc.

Language: Norsk: Bokmål (Norwegian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open En Levende Bok: Det Nye Testamentet™

Biblica® Open Norwegian Living New Testament™

Copyright © 1978, 1988, 2005 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open En Levende Bok: Det Nye Testamentet™

Biblica® Open Norwegian Living New Testament™

Copyright © 1978, 1988, 2005 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 14 Apr 2023

0b077d0f-c401-5e62-a271-25c6e0777d0b